

عنوان مقاله:

بررسی مولفه ی هشتی در معماری ایرانی (بررسی حس تعلق مکان)

محل انتشار:

دومین کنفرانس سالانه پژوهش های معماری، شهرسازی و مدیریت شهری (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

سحر جامع - دانشگاه آزاد اسلامی شیراز

مریم طالب زاده - دانشگاه آزاد اسلامی شیراز

خلاصه مقاله:

یکی از معانی مهم و موثر در ارتباط انسان و محیط که همواره مورد توجه طراحان بوده است، حس تعلق به مکان می باشد و از آن رو مهم ترین علل سرگردانی انسان های امروز، نپرداختن به مفهوم مکان و از آن سو نبود هویت مکانی است. محیط کالبدی پیرامون ما و تأثیرات آن در زندگی روزمره مردم از جمله مواردی است که در سالهای اخیر از طرف متخصصین بسیاری مورد تحلیل و بررسی قرار گرفته است که این حاکی از آن است که نقش کالبدی از عوامل تأثیر گذار بر حس مکان می باشد. وجود عناصر و فضای خاص ایجاد شده در هشتی ها نقش مهمی در ایجاد تصویر ذهنی و دعوت کنندگی برای استفاده کنندگان از آن را دارد. هدف اصلی این مطالعه، بررسی عوامل کالبدی تأثیر گذار بر حس مکان در هشتی خانه های سنتی شیراز است. بر این اساس، مقاله پیش رو، این موضوع را بررسی می کند که عوامل کالبدی تا چه حد در رسیدن به حس تعلق مکان تأثیر دارد و همچنین معماری مدرن و امروزی تا چه اندازه می تواند حس تعلق به مکان را در ما زنده کند. نتایج این مطالعه نشان می دهد، نشانه ها و نمادها به ویژه بافت، تزئینات، تضاد نور و حریمیت، تناسب بین ابعاد فضا و ابعاد انسان نقش مهمی در غنی سازی حس مکان دارند و همچنین حس تعلق به مکان از معیارهای ارزیابی برخی از محیط ها و مکان های با کیفیت بوده و ویژگی های کالبدی نقش مهم و مؤثر در شکل گیری این حس دارد. این پژوهش به صورت تحلیلی توصیفی و همچنین اطلاعات گردآوری شده از طریق رجوع به اسناد و مدارک و پرسشنامه جمع آوری گردیده است. از این رو در این مقاله سعی شده است که با بررسی عوامل تأثیرگذار بر حس مکان، نشان دهد که می توان با در نظر گرفتن عوامل کالبدی (همچون حس آرامش، خوانش، دلبازی و حریمیت) در ساختمان های امروزی هم آن محصوریت را رعایت کرد.

کلمات کلیدی:

حس تعلق مکان، تعلق کالبدی، هشتی، معماری سنتی شیراز

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/560799>

